

Misiunea Creștină Richard Wurmbrand
Căsuța Poștală 12, OP 74
București, 062580, România
Email: apel@misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro ;
Pagina Web: misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro

**Ajutăm orfani și creștini în vârstă (mulți cu vârste peste 80, 90 de ani)
care au fost închiși pentru credință în actuale și foste țări comuniste.
În aceste momente critice ajutăm refugiați creștini din Ucraina!**

Late Reverend Richard Wurmbrand with wife, Sabina

Iulie 2024

Anunț!

Se pot obține următoarele 5 cărți gratuite, numai folosind Formularul de Cerere de pe pagina de internet: <https://misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>
Autor: Pastorul Richard Wurmbrand:
"Drumul spre Culmi" (meditații creștine pentru fiecare zi din an);
"Torturat pentru Hristos";
"Cu Dumnezeu în Subterană";
"A Fost Karl Marx un Adept Satanist?";
"Soția Pastorului" de Sabina Wurmbrand.
Cei interesați, vor trebui să acopere cheltuielile minime de expediere arătate în Formularul de Cerere.

“(Dumnezeu)... a făcut ca toți oamenii, ieșiți dintr-unul singur...” (Fapte 17:26)

Pastorul Richard Wurmbrand a suferit 14 ani în închisorile comuniste din România. Soția sa, Sabina, a fost deasemeni închisă pentru credința sa în Hristos aproape trei ani, în unele din aceleași închisori

Dintr-o meditație biblică nepublicată a pastorului Richard Wurmbrand CEA MAI FRUMOASĂ FLOARE

Savanții biblici spun că cele douăsprezece triburi ale lui Israel au fost luate captive de Asiria și Babilon, dar doar două dintre ele s-au întors vreodată în țara lor. Celelalte zece triburi ar fi dispărut fără nicio urmă.

Nu este așa. Cartea apocrifă de istorie a evreilor I Macabei conține o scrisoare adresată de un rege grec lui Onias, marele preot al evreilor. Se spune: „În scrierile noastre vechi aflăm că spartanii și evreii sunt frați, pentru că ambele popoare descind din Avraam.” (1 Mac. 12:21) Romanii sunt o ramură a grecilor. Toți latinii provin de la romani. S-au amestecat cu celelalte națiuni europene.

Sunt ușor de găsit urme ale limbii ebraice în cultura europeană. Cuvântul cheie al Noului Testament grecesc „agape” („dragoste”) este o denaturare a cuvântului ebraic „ahavah”. Multe neamuri din Europa erau de origine evreiască, doar că și-au uitat chemarea. Deveniseră idolatri. Marele preot evreu trebuie să fi fost foarte mâhnit din cauza asta, dar în același capitol le scrie spartanilor cuvinte frumoase de dragoste și spune „onoarea și prosperitatea voastră sunt bucuria noastră”.

Și pentru noi, cinstea și prosperitatea tuturor creștinilor, da, a tuturor oamenilor, sunt bucuria noastră, pentru că în Adam suntem cu toții frați. Suntem cu toții o singură familie și există multe lucruri teribile

care ne întristează pentru ceea ce se întâmplă în ea. Trebuie să vorbim despre ei, dar o facem cu dragoste, îndemnați de cele mai bune dorințe pentru toți oamenii, chiar și pentru cei mai răi adversari ai bisericii. Oamenii sunt făcuți să coopereze, așa cum mâinile, picioarele și ochii trebuie să lucreze împreună într-un singur corp. Cooperarea poate fi realizată doar prin iubire, cel mai frumos trandafir care înfloarește din această lume.

Iisus îi iubește pe păcătoși. Iubim torționarii comuniști. Iubim și trădătorii. Dorim bine tuturor. Conduși de acest sentiment, pentru a-i sluji, le spunem: “V-ați înșelat”. Nu-i uităm nici pe asupritori și ciudățeniile lor. Hristos a murit și pentru ei. Ura se dezlănțuie. Dacă dragostea creștină nu ar putea să o vindece, singurul remediu pe care îl cunoaștem este să dublăm doza de iubire față de comuniști și să facem tot posibilul pentru a-i aduce și pe ei la Hristos.

Un împărat al Japoniei care a auzit că unul dintre nobilii săi are o grădină plină de orhidee superbe i-a spus că dorește să le vadă. La ora stabilită, împăratul a ajuns la casa acestuia și a fost dus direct în grădină, dar nu erau flori în ea. Pământul fusese arat. Împăratul nu spuse nimic. Nobilul l-a invitat apoi pe împărat în camera pentru ceai, iar pe masă era o singură orhidee de o splendoare și un parfum de nedescris. Gazda i-a spus împăratului: „Am păstrat cea mai frumoasă floare pentru cel mai bun dintre regi. Celelalte nu erau demne să supraviețuiască.” Nimic în afară de iubire n-ar trebui să guverneze relația dintre creștini. O poruncă nouă a fost dată de Domnul Iisus: „Vă dau o poruncă nouă: să vă iubiți unii pe alții; după cum v-am iubit Eu, așa să vă iubiți și voi unii pe alții.” (Ioan 13:34)

Chiar la începutul Bibliei ni se spune povestea lui Cain care și-a ucis fratele Abel. Cain a răspuns lui Dumnezeu, care a întrebat despre Abel, că nu este păzitorul fratelui său. Uneori dăm răspunsuri similare: „Sunt eu păzitorul creștinilor necunoscuți de mine, care trăiesc și suferă în țări îndepărtate?” Da, noi suntem păzitorii lor, deoarece Iisus este păzitorul nostru. Calea dreaptă nu este cea a lui Cain, ci cea a iubitorului Abel.

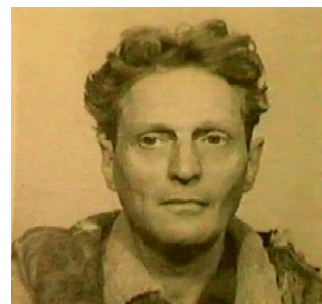
La o întâlnire în casa mea, creștinii discutau despre prietenii lor. Pe unii i-au considerat buni credincioși, alții slabi, alții chiar necredincioși. Un bătrân misionar din India a intervenit: „Nu clasifica oamenii. Judecățile noastre ar putea fi greșite. De câte ori vorbim, să răspândim mai bine dragostea lui Hristos. Aceasta îl va bucura pe credinciosul puternic, îl va întări pe cel slab și îl va converti pe necredincios. Deci, dragostea noastră creștină va face ceva pozitiv.

Închisoarea comunistă Jilava.
Intrarea spre celulele subterane

Celulă cu paturi suprapuse, fără saltele, pe care deținuții erau obligați să doarmă. Soba, doar de decor, niciodată încălzită în nopțile geroase de iarnă

Fotografie a pastorului Richard Wurmbbrand în timpul detenției la Jilava

“Religia curată și neîntinată înaintea lui Dumnezeu, Tatăl nostru, este să cercetăm pe orfani și pe văduve în necazurile lor și să ne păstrăm neîntinați de lume.” (Epistola Apostolului Iacov 1:27)

Eroi ai credinței și familiile lor ajutați cu darurile voastre!
Câteva fotografii de creștini închiși pentru credință, ajutați cu darurile voastre
Citiți mărturiile lor la <http://misiuneacrestinarichardwurmbbrand.ro> (coloana a treia)

TERELAI Petrica

a suferit 10 ani de închisoare pentru credința sa creștină în fosta Românie comunistă. El a scris: „Majoritatea prizonierilor care au murit, au murit de foame. Frigul de gheață a terminat pe restul, nefiind ferestre sau uși în timpul iernilor grele și vântoase.” **Citiți mărturia lui în buletinul nostru online din 12/2015.**

LAZAR Dorina și familia. Ea a scris:

“Sunt unul din cei patru copii ai familiei. Tatăl meu a fost condamnat la 10 ani de închisoare comunistă pentru credința în Iisus Hristos și pentru activitățile sale misionare. Fiind un predicator bun, mulți s-au adunat în jurul lui cerând „medicament”, adică Cuvântul lui Dumnezeu. Mama mea era călugăriță, dată afară din mănăstire când a fost închisă de guvernul comunist român. Mie și unei surori ni s-a interzis să terminăm liceul deoarece eram copii ai creștinilor, care erau considerați dușmani ai guvernului comunist!”

Citiți mărturia sa în buletinul nostru online din 12/2015.

Preotul BOTA Ioan a scris:

„Am fost arestat și bătut de maiorul Poliției Secrete, Ludovic Weiss, până mi-am pierdut cunoștința la închisoarea comunistă secretă din Satu Mare.” **Citiți mărturia lui în buletinul nostru online din 12/2015..**

Mărturii ale Familiilor de Refugiați Creștini Ucrainieni Ajutate cu Darurile Voastre!

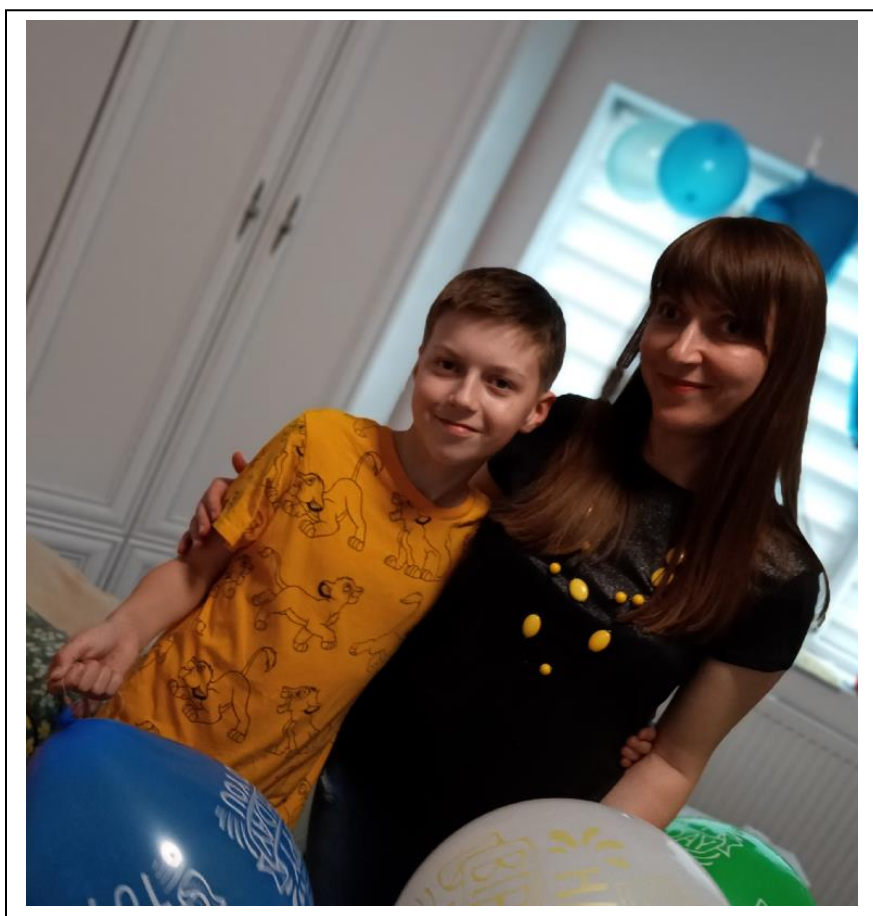
Sora MARKHEVA Olena a scris: “În timpul acestui conflict armat din Ucraina, a atacurilor cu rachete asupra orașului nostru și a agresiunii militare a Rusiei, am fost forțați să fugim din cauza stării psihologice dificile a fiicei mele și a stării mele fizice. În acest moment, eu și fiica mea locuim în orașul Cracovia, Polonia, iar fiul și soțul meu au rămas în Ucraina pentru că sunt recruți. În Ucraina, m-am ocupat în special de slujirea muzicală (adulți, copii), de formarea slujitorilor, de dirijat, de participarea la serviciile de evanghelizare și așa mai departe. În prezent sunt profesor de chitară la Seminarul Teologic Baptist Ucrainean din Lviv, Polonia și în alte biserici locale. Timp de mulți ani, am slujit ca dirijor al serviciului muzical la Biserica Ghetsimani. După ce m-am mutat în Polonia, starea mea de sănătate a devenit semnificativ mai complicată. În august 2022 eu și fiica mea ne-am îmbolnavit foarte tare și am fost și eu 10 zile în spital și în această perioadă am fost programată pentru examinări suplimentare. M-am înscris la biroul de muncă ca șomer și nu am reușit să-mi găsesc un loc de muncă în concordanță cu capacitățile mele fizice momentan. Am grijă și de fiica mea minoră. Vă vom fi recunoscători pentru rugăciunile voastre pentru noi și orice ajutor. Mulțumim lui Dumnezeu, mulțumim pentru oportunitatea de a primi ajutor într-un moment dificil pentru noi. Fie ca Domnul să vă binecuvânteze!”

O clădire de apartamente distrusă de bombardamentele rusești în Mariupol, Ucraina, unde 40% din întregul oraș a fost aproape distrus.

Peste 8 milioane de refugiați au fugit până acum din Ucraina în diferite țări europene.

Mărturii ale Familiilor de Refugiați Creștini Ajutate cu Darurile Voastre!

Sora KRIUCHKOVA Tetiana a scris: “Sunt o mamă singură din Ucraina. Cresc singur un fiu care are 10 ani. Ca să explic, eu și fiul meu am locuit în Ucraina, în Druzhkovka, regiunea Donețk. Pentru noi războiul a început în 2014, când aceste regiuni au ajuns în zona de luptă a Rusiei! Timp de 8 ani am trăit cu un sentiment constant de neliniște. (Aceste regiuni au fost separate cu forța de Ucraina în 2014. N. Ed) În februarie 2022, s-a întâmplat tot ce țara noastră nu se aștepta, un război deplin. Ce pas teribil a făcut Rusia ca să ne invadeze și să ne bombardeze. Eu și fiul meu am fost treziți de explozii la ora patru dimineața. A fost înfricosator! Sunetele proiectilelor nu pot fi confundate cu alte zgomote terifiante. Aveam senzația că am mai experimentat asta înainte (în 2014! N. Ed.) A trebuit să strângem în mare grabă cele mai necesare lucruri! Așa că eu, fiul meu, și cu pisica noastră, am ajuns în

România. Am fost transportați aici de voluntari. Pastorul nostru și alți oameni buni ne-au ajutat. Eu și fiul meu locuim acum în orașul Oradea, mergem la biserică, slujim, încercăm să ducem o viață simplă. Fiind relocați de mai bine de un an este imposibil să numim condiția noastră drept o viață obișnuită. Oamenii ar trebui să se adapteze, dar este dificil să ne obișnuim cu situația noastră.”

Părinții: Serhii și soția Liudmila. Fii: Serhii-25 ani și Olexander-16; Fica: Sofia-12; Fiice adoptate: Victoria-13 și Violeta-6.

Fratele Krasnokutskyi a scris: “Pe 20.5.2023 am plecat (înainte de închiderea granițelor ruso-ucrainene, N. Ed) din orașul numit Tokmak din teritoriul ocupat de ruși din regiunea Zaporojie cu toată familia, inclusiv mama mea. Deoarece ne-am contractat în avans data plecării cu un autobuz care ne transporta bagajele, am avut timp să adunăm măcar câteva lucruri. O parte a familiei, doi fii, o fiică, mama și eu ca șofer, am urmat autobuzul într-un Opel vechi. Soția mea și doi copii adoptați au călătorit în autobuzul de transport persoane. Întreaga călătorie a durat trei zile, am dormit puțin și ne-am străduit din greu să ajungem la destinație în Estonia cât mai repede posibil. Acolo ne așteptau prietenii noștri, cu care eram în aceeași biserică. Înainte de a începe această călătorie, ne-am rugat mult și a funcționat. Dumnezeu nu ne-a ținut doar pe drum, ci continuă să ne ajute și în Estonia. Toate obstacolele apărute pe drum și după călătorie au fost rezolvate rapid.

Am părăsit orașul Melitopol, am condus de-a lungul coastei Azov, prin orașul bombardat Mariupol pentru a ajunge la punctul de frontieră Novoazovsk. Spre surprinderea noastră, am trecut de inspecția completă în trei ore și ni s-a permis să intrăm pe teritoriul Rusiei.

Mai departe prin orașul Rostov am condus pe drumul cu taxă spre Moscova prin Voronezh și am condus fără oprire până noaptea. M-am oprit undeva pentru a face plinul și am decis să dorm câteva ore. Apoi ne-am pregătit din nou de drum. Din când în când ne-am oprit la benzinării sau în parcuri pentru a ne relaxa și a ne odihni. Am cumpărat și mâncare de acolo pentru a mânca în grabă.

Pe la ora 6 seara am trecut cu mașina prin Moscova și ne-am îndreptat spre Volokolamsk și mai departe (încă în Rusia) spre Rzhev. În noaptea aceea am petrecut noaptea într-un hotel de lângă drum. Am închiriat o cameră pentru trei persoane, dar am stat acolo șase persoane. Doi fii au dormit în mașină, iar eu, în calitate de șofer, am folosit patul împreună cu soția și fiica mea. Ce ușurare când am putut în sfârșit să facem un duș cald.

Ne-am trezit la șase și jumătate dimineața și am început să ne pregătim de plecare. La șapte dimineața ne-am deplasat la punctul de frontieră din satul Uboienka, regiunea Pskov. La fața locului au fost probleme cu fiul mai mare, pentru că la 25 de ani nu își schimbase pașaportul cu unul rusesc. Deasemeni, nu au vrut să-mi lase soția și cei doi copii adoptați să treacă. Principala problemă a fost că toate documentele erau în ucraineană, iar polițiștii de frontieră aveau nevoie de ele traduse în rusă. Dar chiar și această problemă a fost rezolvată. Și astfel am trecut granița cu Letonia. Acum toți am putea respira mai liber. Dar ne confruntăm cu alte 6 ore de călătorie.

Am ajuns în orașul estonian Pärnu la șase și jumătate dimineața pe 23 mai, unde ne-am întâlnit prietenii. În prima zi ne-am odihnit, iar deja în a doua zi, ne-am dus la poliție să ne înregistrăm ca refugiați și să depunem acte pentru un permis de ședere temporară. Pe 25 mai am fost cazați în satul Vysku într-un hostel și ne-au oferit mese gratuite. Acum așteptăm să ni se elibereze un permis de ședere temporară. Acum am mai rămas doar șapte, mama, la cererea ei, plecând în Polonia pentru a locui cu sora mea. În acest moment, fiul meu cel mare Serghei (are 26 de ani) și soția mea Ludmila Krasnokutskyi s-au înscris la Fondul Estonian de Asigurări de Somaj și așteptăm notificarea de la departamentul de poliție și de la poliția de frontieră despre unde și când va fi posibil să ne ridicăm pașapoartele de identitate, deoarece am fost deja autorizați pentru un permis de ședere în Estonia. Fără pașapoarte de identitate, autoritățile din Estonia nu vor să ne permită să fim angajați în niciun loc de muncă și nu avem voie să semnăm niciun contract de închiriere de locuințe.”

Refugiați Creștini Ucrainieni Ajutați cu Darurile Voastre

16 aprilie 2022

Dragi contributori: Recunoștința mea, tuturor celor care au donat cu generozitate pentru a ajuta atât de mulți refugiați din Ucraina, un adevărat potop de persoane strămutate. Peste 4 milioane au scăpat deacum în războiul actual și se așteaptă să iasă alte 3 milioane. Dacă citiți știrile zilnice, vă veți convinge ușor că nu sunt cifre exagerate. Acestea sunt persoane care fug de bombardamentele extinse și de distrugerea totală continuă a orașe întregi. Se întâmplă că țara mea natală, România și Republica Moldova au împreună cea mai lungă graniță comună cu Ucraina. În același timp, România este una dintre cele mai sărace țări din Uniunea Europeană, iar Moldova este mai rău din punct de vedere economic. În România și Moldova până acum, peste 1 milion de ucraineni și-au căutat un refugiu. Majoritatea acestor refugiați sunt femei cu 3 până la 8 copii. Din fericire, multe alte țări din Europa și America de Nord acceptă să găzduiască acești refugiați, dacă pot ajunge până acolo. Multe biserici din afara României, au trimis mijloace de transport, precum autobuze și chiar zboruri închiriate. Acești refugiați vorbesc ucraineană și rusă. Pe ici pe colo, comunitatea de limbă română este de ajutor deoarece unele localități de graniță precum orașul universitar Czernowitz (nume în germană, Cernăuți în română) unde s-a născut mama mea, făceau parte din România înainte de al Doilea Război Mondial. Unii dintre generația tânără ar putea avea puține cunoștințe de engleză. Guvernul român și-a dat toată osteneala în a găzdui cei mai mulți dintre acești refugiați. Prin multe contacte de încredere de mulți ani în România, ne-am concentrat pe a ajuta în moneda locală românească de la 800 la 8.800 de Ron de familie, credincioși creștini refugiați. Mulți au plecat doar cu hainele de pe ei. La graniță erau cozi lungi de kilometri. Prin credincioșii locali care merită toată lauda, oferim bani de buzunar, dați în mână pentru hrană și cazare pentru câteva zile, până când există o rezoluție parțială cu privire la planurile de viitor apropiat de a se stabili cumva într-un loc sau de a trece mai departe în alte țări. 8.800 de Ron pare a fi o sumă mare pentru un cuplu în vârstă care ar putea scăpa, dar majoritatea cuplurilor ies cu grupuri mai mari de 10 până la 15 copii și nepoți. Doar ca un exemplu, am plătit pentru o casă în localitatea Victoria, 26.000 Ron pentru o lună de cazare și mâncare pentru 3 adulți și 12 copii. Cei mai mulți dintre acești refugiați își fac iluzia că își părăsesc țara natală, locuința și munca lor pentru o perioadă scurtă de timp, dar așa cum apar știrile despre acest război prelungit, mă îndoiesc că va fi așa. Cred că acești refugiați vor rămâne refugiați pentru mulți ani de acum înainte. Publicăm în acest buletin informativ doar câteva chitanțe cu sume, documentând ceea ce am scris mai sus. Din nou, mulțumesc și Dumnezeu să vă binecuvânteze,

*(Actualizare februarie 2024: refugiații încă mai vin în majoritatea zilelor cu o rată de 8.000-10.000/zi!)
Mihai Wurmbrand

409	Власенко	Валентин	Медфодьевич	1958	Украина
410	Вольф	Андрей	Корнеевич	1958	Казахстан
411	Куркин	АЛЕКСЕЙ	ЯКОВЛЕВИЧ	1958	Россия
412	Левен	НИКОЛАЙ	ВИКТОРОВИЧ	1958	Казахстан
413	Романюк	Владимир	Николаевич	1958	Украина
414	Тиссен	Давид	Давидович	1958	Россия
415	ТУРКЕВИЧ	Василий	Тарасович	1959	Украина
416	Бьчюв	Степан	Павлович	1959	Украина
417	ДРИСВЯНИКОВ	АЛЕКСАНДР	АЛЕКСАНДРОВИЧ	1959	Россия
418	СКВОРЦОВА	ЛЮБОВЬ	НИКОЛАЕВНА	1959	Россия
419	Варавин	Виталий	Федотович	1959	Россия
420	Дубицкий	СЕРГЕЙ	АДАМОВИЧ	1959	Россия
421	Ляшенко	Борис	Владимирович	1959	Украина
422	Ткаченко	ИВАН	ИВАНОВИЧ	1959	Казахстан
423	МАРЧЕНКО	Станислав	Павлович	1960	Украина
424	Донченко	Александр	Максимович	1960	Украина
425	Отмахов	Вениамин	Александрович (Валерианов)	1960	Узбекистан
426	Савченко	Михаил	Михайлович	1960	Эстония
427	Фадеева (ШВЕЦОВА)	ДИНА	ВЛАДИМИРОВНА	1961	Алания
428	ШВЕЦОВА	АННА	ВЛАДИМИРОВНА	1962	Алания

Mai sus, exemplu de listă pe care misiunea noastră a reușit să o elaboreze, cu peste 480 de bătrâni creștini bapțiști care au suferit pentru credința lor în fosta Uniune Sovietică. Pedeapșa cu închisoarea a fost de la 2 ani până la 18 ani de închisoare. Dacă ar fi adunați, anii de condamnare la închisoare arătați în tabelul nostru prescurtat, ar însemna cel mai probabil până la peste 2000 de ani de închisoare. Cea de-a patra coloană indică anul nașterii și a cincea, țara de reședință actuală (cum ar fi Ucraina, Rusia, Kazahstan, Belarus etc.). Încercăm să obținem adrese exacte, astfel încât să putem trimite ajutor încurajator celor încă în viață. Am putut trimite ajutor la aproximativ 120 de astfel de creștini vârstnici vorbitori de limbă rusă și la 110 vorbitori de alte limbi. Multe dintre mărturiile lor le puteți citi în buletinul nostru lunar. (Mărturiile disponibile pe internet la:

<http://www.misiuneacrestinarichardwurmbrand.ro>

Misiunea Creștina Richard Wurmbrand este o asociație non-profit, definitivă prin hotărârea Judecătoriei Sectorului 6 din 05.12.2018 în dosarul 20153/303/2018, înscrisă în Registrul Asociațiilor și Fundațiilor la numărul 108 din 11.12.2015. Daruri pentru această lucrare misionară creștină se pot trimite la: Banca Comercială Română, Cod Swift: RNCBROBU:

Conturi IBAN:

**RON: RO27RNCB0068149171380001
USDollar:RO97RNCB0068149171380002
EURO: RO43RNCB0068149171380004**